

Link do produktu: <https://www.xn--mocwsaboci-e0b71a.pl/komentarz-do-ksiegi-hioba-moralia-tom-6-sw-grzegorz-wielki-p-312.html>

Komentarz do Księgi Hioba. Moralia. Tom 6 - Św. Grzegorz Wielki

Cena

43,90 zł

Opis produktu

Moralia powstały w okresie pobytu Grzegorza w Konstantynopolu. W dedykacyjnym liście do Leandra, biskupa Sewilli, którego poznał w Konstantynopolu, nasz autor wyjaśnia okoliczności powstania dzieła. Po wyświęceniu na diakona przez Benedykta I lub Pelagiusza II zostaje wysłany na Wschód. Godność kościelna ma usprawnić przebywanie w *ziemskich pałacach*. Udało się za nim wielu jego konfratrów z rzymskiego klasztoru, którzy tworząc nową wspólnotę staną się zapleczem duchowym i oparciem dla Grzegorza w latach pobytu na obczyźnie. Do wspólnych ćwiczeń klasztornych należała lektura duchowa. W ramach tej praktyki, na prośbę współbraci oraz biskupa Leandra, Grzegorz podjął się wykładu Księgi Hioba. Pierwsze wersety wyłożył w formie otwartych nauk dla wszystkich, kolejne – podyktował na sposób wykładu. Całość przejrzał, poprawił i ujął w strukturę trzydziestu pięciu ksiąg, które podzielił na sześć części. Grzegorz, rozważając **doświadczenia Hioba w monastycznej wspólnocie**, nie traktuje ich jedynie teoretycznie. Dyktując kolejne księgi, coraz lepiej uświadamia sobie na podstawie własnych dolegliwości, co to jest próba cierpienia. Skarży się na dotkliwy ból żołądka i chroniczną gorączkę, uznając te przypadłości za zamierzone przez Boga – jak pisze: *abym jako człowiek cierpiący tłumaczył cierpiącego Hioba i dzięki tym ciosom lepiej rozumiał myśl człowieka dręczonego ciosami*.

Nasz autor napisał **komentarz do Księgi Hioba** w oparciu o znaną koncepcję potrójnego znaczenia tekstu biblijnego, to jest historycznego (*historia*), typologicznego (*significatio typica*) i moralnego (*moralitas*). W pierwszym znaczeniu ujmuje się rzeczy w sensie dosłownym – tak, jak nam przekazuje sam tekst. W drugim znaczeniu traktuje się je jako figurę, symbol innej rzeczywistości. W trzecim znaczeniu, które podobnie jak drugie można nazwać alegorycznym, dokonuje się zastosowania danego tekstu do praktyki ascetycznej czy moralnej życia. W pierwszych księgach Grzegorz trzymał się tej trójaspektowej interpretacji, rozpatrując rozdziały natchnionej księgi kolejno w każdym z tych trzech aspektów.

Blask aniołów jest raczej nieosiągalny dla serca grzeszników, ponieważ im niżej upadli oni ku cielesnym pięknościom, tym szczerzej zamknęli swoje oczy na duchowe piękno. Lecz temu, kto jest tak porwany przez kontemplację, że uniesiony łaską Bożą swoim zamiarem już dołącza do chórów anielskich i utwierdzony w rzeczach wyższych trzyma się z dala od każdego marnego czynu, nie wystarczy, że widzi chwałę anielskiego blasku, o ile nie będzie mógł zobaczyć także Tego, który jest ponad aniołami. Widzenie bowiem Jego samego jest prawdziwym pocieszeniem dla naszego umysłu. (Ks. XXXI)